Schemat podpisu cyfrowego z wykorzystaniem heurystyki Fiata Shamira

Temat polega na wybraniu problemu NP i następnie wykorzystanie go w schemacie podpisu cyfrowego. Należy znaleźć dowód o wiedzy zerowej dla danego problemu, a następnie zastosować heurystykę Fiata-Shamira. W tej pracy został wybrany problem znadywania pierwiastka reszty kwadratowej modulo złożona liczba. Pierwiastkiem kwadratowym jest liczba całkowita x, dla której istnieje całkowite rozwiazanie równania kongruencyjnego:

$x^2 \equiv$ a (mod n), gdzie $n = p * q$, dla liczb pierwszych p oraz q.

Problem znajdywania pierwiastka kwadratowego modulo liczba złożona n, uznawany jest za równoważny problemowi faktoryzacji liczby n, który jest w klasie NP.

1 Podpisy cyfrowe

Podpisy cyfrowe są matematycznym sposobem zapewnienia autentyczności przesyłanych wiadomości oraz dokumentów. Mają na celu:

- uwierzytelnienie oraz potwierdzenie tożsamości autora wiadomości,
- zapewnienie niezaprzeczalności, że to dany autor nadał wiadomość,
- zapewnienie integralności danych, przez co jakakolwiek modyfikacja wiadomości zostanie wykryta.

Schemat podpisu cyfrowego zwykle składa się z 3 algorytmów:

- generacji kluczy, prywatnego i publicznego,
- algorytmu podpisującego, który produkuje podpis na podstawie wiadomości oraz klucza prywatnego,
- algorytmu weryfikującego, który za pomocą klucza publicznego i wiadomości potwierdza, bądź odrzuca autentyczność wiadomości.

2 Dowody o wiedzy zerowej

Dowód o wiedzy zerowej jest jest procedurą, w której jedna ze stron jest w stanie udowodnić drugiej, że posiada pewną tajną informację, bez zdradzania jakichkolwiek informacji, które mogłyby wpłynąć na ujawnienie treści sekretu. Każdy dowód o wiedzy zerowej musi spełniać trzy własności:

- kompletność: jeżeli zdanie jest prawdziwe, uczciwy weryfikator będzie przekonany tym faktem przez uczciwą osobę udowadniającą.
- solidność: jeżeli zdanie jest fałszywe, weryfikator akceptuje zdanie z prawdopodobieństwem $\leqslant 1/2$.
- wiedza zerowa: jeżeli zdanie jest prawdziwe, weryfikator nie dowie się niczego poza tym, że osoba udowadniająca mówi prawdę. Możliwe jest stworzenie symulatora, który potrafi sporządzić transkrypt interakcji między uczciwą osobą udowadniającą, a weryfikatorem.

2.1 Schemat dowodu o wiedzy zerowej

Publiczne dane: x, n.
Prywatne dane (Alicji): s, takie że x = s^2 (mod n).
P → V: Alicja wybiera losową liczbę r ∈ Z_n^* i wysyła y = r^2 (mod n) do Boba.
P ← V: Bob wybiera losowo b ∈ {0, 1} i wysyła do Alicji.
P → V: Jeżeli b = 0, Alicja wysyła r do Boba, jeżeli b = 1 wysyła $w * r$ (mod n).
Weryfikacja: Niech z oznacza liczbe wysłaną przez Alicję w ostatnim kroku. Bob akceptuje dowód w przypadku b = 0, jeśli z^2 = y (mod n). W przypadku b = 1, Bob akceptuje dowód, jeśli z^2 = xy (mod n).

1. Kompletność.
Jeżeli x ∈ QR_n, a Alicja posiada s, takie, że x = s^2 (mod n) oraz Alicja i Bob postępują zgodnie z protokołem, to Bob zaakceptuje dowód z prawdopodobieństwem 1.

2. Solidność.
Jeżeli x ∉ QR_n, wtedy niezależnie od tego co zrobi Alicja, Bob odrzuci dowód z prawdopodobieństwem przynajmniej 1/2.
Załóżmy, że x ∉ QR_n. Wtedy nie jest możliwe, aby y oraz y*x były naraz resztami kwadratowymi. Jeżeli y = u^2 (mod n) oraz w^2 = y *x, wtedy x = $w^2(y^-1)^2$ (mod n). Sprzeczność.

3. Wiedza zerowa.
Można stworzyć następującą symulację:

1. **Dane wejściowe:** x, n takie, że x ∈ QR_n.
2. Wybranie losowo b' ∈ {0, 1}.
3. Wybranie losowo z ∈ QR_n.
4. Jeżeli b' = 0, obliczenie y = z^2. W przeciwnym wypadku obliczenie y = z^2x^{-1}.
5. Symulacja losowości weryfikatora. Wybranie losowo b ∈ {0, 1}.
6. Jeżli b = b' to zwrócenie $< y, z >$. W przeciwnym przypadku powrót do punktu 2.

3 Podpis cyfrowy z heurystyką Fiata-Shamira

Niech I - identyfiaktor Alicji(np. jej nazwisko), m - wiadomość do podpisania, f - funkcja hashująca.

3.1 Generowanie sekretu s, takiego że x = s^2 (mod n)

1. Obliczenie wartości v_j = f(I, j) dla małych wartości j.
2. Wybranie k różnych wartości j, dla których v_j jest resztą kwadratową (mod n) i obliczenie najmniejszego pierwiastka kwadratowego s_j z liczby v_j^{-1} (mod n), gdzie v_j^{-1} to odwrotność v_j modulo n.

Odwrotność v_j modulo n, można obliczyć przy pomocy rozszerzonego algorytmu Euklidesa, o ile NWD(v_j, n) = 1.

Znając rozkład n = p*q, gdzie p, q to liczby pierwsze, możliwe jest wyznaczenie najmniejszego pierwiastka kwadratowego s_j (mod n). Załóżmy, że p = 3 (mod 4). Wtedy liczba a ∈ Z_p^* jest resztą kwadratową, jeśli 1 = $J_p(a) = a^{\frac{p-1}{2}}$ mod p. $J_p(a)$ jest symbolem Legendre'a. Jeśli $J_p(a) = 1$, to liczba a jest resztą kwadratową, jeśli 0 to a jest wielokrotnością p, jeśli -1 to to nie istnieje żadne b, takie że b^2 = a (mod p).

Jeśli powyższe warunki są spełnione można obliczyć pierwiastki kwadratowe a, za pomocą formuły s_{p1} = SQR(a) = $a^{\frac{p+1}{4}}$ mod p. Drugi pierwiastek posiada przeciwny znak. Analogicznie należy postępować, aby znaleźć pierwiastki kwadratowe a mod q.

Posiadając równania:
x ≡ s_{p1} (mod p)
x ≡ s_{p2} (mod p)
x ≡ s_{q1} (mod q)
x ≡ s_{q2} (mod q)

Przy pomocy chińskiego twierdzenia o resztach możliwe jest wyznaczenie najmniejszego pierwiastka kwadratowego mod n.

3.2 Podpis wiadomości m

1. Alicja wybiera losowe $r_1, ..., r_t \in [0, n)$ i oblicza $x_i = r_i^2$ (mod n).

2. Alicja oblicza f(m, $x_1, ..., x_t$) i używa pierwsze kt bitów hashu jako wartości e_{ij}, gdzie ($1 \leqslant i \leqslant t$, $1 \leqslant j \leqslant k$).

3. Alicja oblicza $y_i = r_i \prod_{e_{ij}=1} s_j$ (mod n) dla i = 1, ..., t

i publikuje I, m, e_{ij}, y_i.

3.3 Weryfikacja wiadomości m

1. Bob oblicza v_j = f(I, j) dla j = 1, ..., k.

2. Bob oblicza $z_i = y_i^2 \prod_{e_{ij}=1} v_j$ (mod n) for i = 1, ..., t.

3. Bob weryfikuje że pierwsze kt bitów f(m, $z_1, ..., z_t$) to e_{ij}.

Z definicji:

$z_i = y_i^2 \prod_{e_{ij}=1} v_j = r_i^2 \prod_{e_{ij}=1} (s_j^2 v_j) = r_i^2 = x_i$(mod n), więc f(m, $z_1, ..., z_t$) = f(m, $x_1, ..., x_t$).

4 Atak na protokół

Możliwy jest atak na protokół, poprzez losowe wygenerowanie macierzy y oraz v, a następnie zgadywanie kolejnych możliwych macierzy e_{ij}. Atak działa dla dowolnej wiadomości m. Prawdopodobieństwo podrobienia podpisu wynosi T * 2^{-kt}, gdzie T to ilość prób zgadniecia odpowiedniej macierzy e_{ij}.

Wynik ataku dla przykładowych parametrów:

Dla parametrów t = 3, k = 4 oraz 1000 pełnych przeszukań wszystkich możliwości macierzy e_{ij} dla losowo wygenerowanych macierzy y oraz v, algorytmowi udało się podrobić podpis w 62.5% przypadków, średnia potrzebna ilość zgadnięć macierzy e_{ij} w przypadku poprawnego podrobienia podpisu wynosiła: 979 na 4096 możliwych.